

Σωκράτης Σκαρτσής**Sokratis Skartsis****Ασπρη λαμπερή μέρα
(αποσπ.)****White shiny stone**

Ασπρα αλωνια μαρμαρου
 για πρασινα φυλλα,
 λαμπουν τραγουδια και ματια πουλιων
 κυλαει νερακι αληθινο
 και πινω.
 Κλαδια τ' ουρανου παιζουν
 τους ωραιους καρπους
 της παλαμης μου
 κι αργα ζω γρηγορα ονειρευομαι.
 Γραμμες πραγματων μου μιlane
 κι αφηνω αισθησεις λουλουδια
 μ' ελαφρους ισκιους αληθειας
 αερακι ψυχης.
 Κι η παρουσια μ' αγγιζει
 προσωπο οπως το προσωπο μου
 στα δυνατα και τα γαληνια.
 Στερεά σιωπη του μαρμαρου
 αφη της αληθειας περ' απο παντα
 κι αγγιγματα τωρα γυμνα.

White marble threshing floors
 for green leaves,
 songs and birds' eyes shine
 true water flows
 and I drink.
 Branches of the sky play
 the fine fruits
 in my hand
 and slowly I live quickly I dream.
 Lines of things speak to me
 and I leave senses flowers
 with soft shadows of truth
 a soul's breeze.
 And the presence touches me
 a face like my face
 in whatever powerful and peaceful.
 Solid silence of marble
 feel of truth above all
 and touches naked now.

(To Ανάστημα, 1999)

(Stature, 1999)